

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **G. P.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Pavlem Jíchou
sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra žalovaného z 23. 4. 2025, čj. MSP-106/2024-ODKA-ROZ/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně požádala o zápis do seznamu znalců v oboru *ekonomika*, odvětví *oceňování nemovitých věcí*. Žalovaný její žádost zamítl, protože nesplnila podmínku vysokoškolského vzdělání odpovídajícího směru. Žalobkyně doložila vysokoškolské vzdělání ekonomického směru, žalovaný však požadoval též vzdělání v oblasti stavebnictví. S tím žalobkyně nesouhlasí. Proto se poté, co neuspěla s rozkladem, obrátila na soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X

2. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítá, že splňuje podmínky pro výkon znalecké činnosti podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 245/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (zákon o znalcích). Má za to, že ke stejnému závěru dospěl i žalovaný, neboť byla po splnění zákonných podmínek pozvána k vykonání vstupní zkoušky, kterou úspěšně složila. Žalovaný navíc v řízení postupoval nezákonně a opakovaně porušil zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť se nevyvaroval zbytečným průtahům.
3. Dále odkázala na rozhodnutí ministra spravedlnosti z 4. 5. 2023, čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3, v němž ministr alternativně akceptoval též vysokoškolské vzdělání v oboru ekonomie. Tím přitom žalobkyně disponuje, neboť si vzdělání doplnila specializačním studiem zaměřeným na oceňování nemovitostí v rozsahu čtyř semestrů. Oceňování nemovitostí se navíc aktivně věnuje téměř devět let.
4. Rovněž namítla, že v její věci nelze použít instrukci z 23. 11. 2017, č. 8/2017, podle které je vyžadováno vysokoškolské vzdělání stavebního směru. Má za to, že zákon upravuje podmínky znalecké činnosti dostatečně. Instrukce navíc nemohla založit závaznou správní praxi, neboť z výše uvedeného rozhodnutí ministra vyplývá, že ji žalovaný nedodržuje a alternativně akceptuje též ekonomické vysokoškolské vzdělání. Žalovaný a ministr spravedlnosti se tak v jejím případě dopustili nezákonné libovůle.
5. Žalobkyně navrhla, aby soud z těchto důvodů napadené rozhodnutí zrušil, vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení.
6. Žalobkyně zaslala soudu repliku k vyjádření žalovaného, v níž zcela setrvala na obsahu žaloby.

3. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Poukázal na to, že žalobkyně opakuje námitky, které opakovaně vznesla ve správním řízení. Žalovaný proto v podrobnostech odkázal na odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí.
8. Ministr spravedlnosti již v napadeném rozhodnutí uvedl, že neurčitý pojem *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích vykládá tak, že žadatelé o zápis do seznamu znalců v oboru *ekonomika*, odvětví *oceňování nemovitých věcí*, musí doložit, že získali nejen vzdělání ekonomické, ale též vzdělání v oblasti stavebnictví. Žalobkyně neprokázala, že by měla vzdělání v oblasti stavebnictví, proto ministr uzavřel, že nebyla prokázána její odborná způsobilost k výkonu znalecké činnosti.
9. Žalobkyně byla pozvána k vykonání vstupní zkoušky v důsledku administrativního pochybení. Ani jejím úspěšným složením nemohla zhojit nesplnění podmínek pro výkon znalecké činnosti. Znalosti z daného oboru jsou navíc ověřovány až ve zvláštní části vstupní zkoušky.
10. Z rozhodnutí ministra spravedlnosti čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3 nevyplývá, že ministr alternativně akceptoval též získání ekonomického vzdělání. Žadatel musí současně, nikoli alternativně, prokázat získání vzdělání ve směru stavebním. Závěry z prvostupňového i napadeného rozhodnutí tak jsou i s tímto rozhodnutím v souladu. Z prvostupňového rozhodnutí dále nevyplývá, že by žalovaný vycházel z instrukce č. 8/2017.

11. Žalovaný uzavřel, že nepostupoval s libovůlí, neboť doložení stavebního vzdělání vyžaduje u všech žadatelů o zápis do seznamů znalců v daném oboru a odvětví. Přiznal, že postup správního orgánu prvního stupně sice byl v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, nesprávný úřední postup ve věci ale bez dalšího nemá vliv na zákonnost prvostupňového či napadeného rozhodnutí.

4. Posouzení věci soudem

12. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
14. Žaloba není důvodná.

K podmínkám odborné způsobilosti

15. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích *znalcem může být fyzická osoba, která je odborně způsobilá k výkonu znalecké činnosti v daném oboru a odvětví a případně specializaci, pro které má být zapsána.*
16. Podle § 8 odst. 1 zákona o znalcích se za odborně způsobilou považuje osoba, která
- a) *získala vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví nejméně v magisterském studijním programu, pokud je lze získat, jinak nejvyšší možné dosažitelné vzdělání zaměřené na daný obor a dané odvětví,*
 - b) *získala 5 let aktivní odborné praxe zaměřené na daný obor a dané odvětví,*
 - c) *získala jiné osvědčení o odborné způsobilosti zaměřené na daný obor a dané odvětví, nebo absolvovala specializační studium zaměřené na daný obor a dané odvětví, pokud je to nezbytné k výkonu znalecké činnosti s odbornou péčí,*
 - d) *získala osvědčení o odborné způsobilosti vydané příslušnou komorou zřízenou ze zákona, jde-li o znalecké odvětví v odbornostech, ve kterých o odbornost a etiku výkonu povolání dbá profesní komora zřízená zákonem, a*
 - e) *úspěšně složila vstupní zkoušku podle § 10*
- (podtržení doplnil soud).
17. Výčet oborů a odvětví, pro které je nutné doložit získání jiného osvědčení o odborné způsobilosti, nebo absolvovat specializační studium podle odst. 1 písm. c), včetně uvedení toho, o jaké osvědčení nebo specializační studium se jedná, stanovuje ministerstvo vyhláškou [§ 8 odst. 6 písm. a) zákona o znalcích]. Tou je vyhláška č. 505/2020 Sb., kterou se stanoví seznam znaleckých odvětví jednotlivých znaleckých oborů, jiná osvědčení o odborné způsobilosti, osvědčení vydaná profesními komorami a specializační studia pro obory a odvětví (vyhláška).
18. V příloze č. 2 vyhlášky je pro obor *ekonomika*, odvětví *oceňování nemovitých věcí*, jako jiné osvědčení nebo specializační studium podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích stanoveno *absolvoování specializačního studia zaměřeného na oceňování nemovitých věcí v rozsahu nejméně 4 semestrů; tato podmínka se považuje za splněnou, pokud vzdělání podle § 8 odst. 1 písm. a)*

zákona bylo přímo zaměřené na oceňování nemovitých věcí (ve formě hlavní nebo vedlejší specializace nebo jiné ucelené formě odpovídající rozsahu alespoň 4 semestrů) (podržení doplnil soud).

19. Žadatel o zápis do seznamu znalců v oboru *ekonomika, odvětví oceňování nemovitých věcí*, tedy bude při splnění ostatních podmínek považován za odborně způsobilého, pokud doloží, že získal jednak *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví nejméně v magisterském studijním programu* [§ 8 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích] a zároveň absolvoval *specializační studium zaměřené na oceňování nemovitých věcí v rozsahu nejméně 4 semestrů* [§ 8 odst. 1 písm. c) téhož zákona].
20. Obě podmínky je třeba splnit současně. Nesplnění podmínky vysokoškolského vzdělání podle písm. a) nelze nahrazovat absolvováním specializačního studia podle písm. c). Specializační studium je koncipováno jako určitá „nadstavba“ k odpovídajícímu vysokoškolskému vzdělání, *pokud je to nezbytné k výkonu znalecké činnosti s odbornou péčí*. Pokud by bylo možné získat potřebné odborné znalosti pouhým specializačním studiem, postačilo by, aby žadatel získal jakékoli vysokoškolské vzdělání a následně absolvoval specializační studium. Tak tomu ovšem není. Zákon o znalcích vyžaduje, aby uchazeč o zápis do seznamu znalců získal odborné znalosti již v rámci vysokoškolského studia. Proto v § 8 odst. 1 písm. a) stanovuje *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví*.
21. Žalobkyně doložila, že absolvovala čtyřsemestrální studium v oboru *ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na oceňování nemovitostí* na Vysoké škole ekonomické v Praze. Tím splnila podmínku absolvování specializačního studia ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích. S žalovaným se však pře o to, zda splnila rovněž podmínku podle § 8 odst. 1 písm. a) téhož zákona, tedy zda získala *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví*.
22. Soud předně uvádí, že žalobkyně v žalobě neuvedla bližší argumentaci ve prospěch svého názoru, že splnila podmínku vysokoškolského vzdělání odpovídajícího směru. Toliko obecně uvádí, že nesouhlasí se závěrem ministra v napadeném rozhodnutí, že nemá způsobilost k výkonu znalecké činnosti podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích. Podrobněji pouze namítá, že podmínky splnila, neboť ji žalovaný pozval k vykonání vstupní zkoušky, a že žalovaný nezákonně aplikoval instrukci č. 8/2017. Výkladem pojmu *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* se podrobněji nezabývá.
23. Soud nemůže domýšlet argumentaci za žalobkyni, jinak by přestal být nestranným rozhodčím sporu [bod 32 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo bod 31 rozsudku NSS z 20. 11. 2025, čj. 3 As 37/2025-60]. Proto posoudil výkladové závěry žalovaného pouze obecně.
24. Spojení slov *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* je neurčitým právním pojmem, jehož výklad a aplikace je úkolem správních orgánů, kterým dává zákonodárce prostor ke zhodnocení, zda je možné konkrétní případ pod daný pojem podřadit či nikoliv (např. bod 22 rozsudku NSS z 4. 10. 2018, čj. 2 As 94/2018-54, č. 3819/2018 Sb. NSS). Výklad neurčitých právních pojmů a jejich aplikace v konkrétním případě pak podléhá plnému soudnímu přezkumu (usnesení rozšířeného senátu NSS z 22. 4. 2014, čj. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS, bod 15 a 24).

25. Žalovaný se výkladu pojmu *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* věnoval v bodě 12 prvostupňového rozhodnutí. Uzavřel, že od znalce v oboru *ekonomika*, odvětví *oceňování nemovitých věcí*, které tradičně zahrnuje oceňování pozemků a staveb, vyžaduje v první řadě technické vzdělání v oblasti stavebnictví: „Aby znalec mohl dostát povinnosti výkonu znalecké činnosti s odbornou péčí, musí disponovat technickými a materiálovými znalostmi staveb a konstrukcí, inženýrských staveb, technologií výstavby, čtení stavebních výkresů atp. Znalec musí mít současně znalosti z oblasti ekonomické, zejména musí ovládat metody a postupy tržního oceňování nemovitých věcí a oceňování nemovitých věcí podle cenových předpisů“. V poznámce pod čarou žalovaný v podrobnostech odkázal na své webové stránky.
26. Ministr spravedlnosti se s tímto posouzením ztotožnil v bodech 35 až 37 napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že činnost znalce v tomto oboru a odvětví zahrnuje nejen schopnost aplikovat ekonomické znalosti (metody a postupy oceňování), ale také znalost předmětu ocenění (technické a materiálové znalosti staveb a konstrukcí, technologií výstavby, čtení výkresů). Znalosti týkající se předmětu ocenění podle ministra představují stěžejní složku znalecké expertizy.
27. Rovněž soud se se závěry správních orgánů ztotožnil. Žalovaný i ministr ve svých rozhodnutích srozumitelně osvětlili, z jakých skutečností vycházeli a jakými úvahami se řídili při výkladu neurčitěho právního pojmu *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví*. Znalec působící v odvětví *oceňování nemovitých věcí* nepochybně musí mít určité penzum technických znalostí ze stavebnictví, např. se musí orientovat ve čtení stavebních výkresů. Součástí oceňování nemovitostí, typicky staveb, totiž je i posuzování jejich technického stavu a opotřebení, použitých technologií a materiálů, dispozice nebo energetické náročnosti. Důvody, pro které správní orgány vyžadovaly osvědčení o získání znalostí jak z ekonomie, tak zejména ze stavebnictví, jsou srozumitelné a odpovídají souboru znalostí a dovedností, které žalovaný od znalců v odvětví oceňování nemovitých věcí důvodně očekává. Rovněž komentářová literatura uvádí, že podmínkou výkonu znalecké činnosti v odvětví oceňování nemovitostí je absolvování stavebního studijního programu (Ševčík, P., Malast, J., Poláček, B.: § 8 II. Vysokoškolské vzdělání. In: *Zákon o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2023).
28. Podmínka *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* by zároveň byla splněna také tehdy, pokud by žadatel doložil, že absolvoval vysokoškolské magisterské vzdělání zaměřené přímo na odvětví oceňování nemovitých věcí. V takovém případě se podle přílohy č. 2 vyhlášky považuje za splněnou i podmínka specializačního studia podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích. Soudu však není známo, že by magisterské studium v tomto odvětví bylo v současné době nabízeno, a ani žalobkyně netvrdila, že by jej absolvovala.
29. Žalobkyně doložila, že absolvovala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu *Management a ekonomika*, oboru *Provoz a ekonomika*, na České zemědělské univerzitě v Praze. Dosáhla tím magisterského stupně vysokoškolského vzdělání v oboru ekonomie zaměřeném na management a provoz, které ale nezahrnovalo vzdělání v oblasti oceňování nemovitostí nebo ve stavebnictví. Žalobkyně tak, ani po následné výzvě, nedoložila potřebné vzdělání ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích. Žalovaný proto v souladu se zákonem uzavřel, že nesplnila podmínku odborné způsobilosti k výkonu znalecké činnosti a její žádost zamítl.

30. Soud dodává, že žalovaný pochybil, pokud žalobkyni pozval ke složení zkoušky, přestože nesplnila podmínku nezbytného vysokoškolského vzdělání. Sama okolnost, že žalobkyně složila obecnou část vstupní zkoušky, ale nemohla zhojit nesplnění podmínky odpovídajícího vysokoškolského vzdělání. Úspěšné složení vstupní zkoušky je totiž podle § 8 odst. 1 písm. e) zákona o znalcích pouze jednou z podmínek, po jejichž splnění se osoba považuje za odborně způsobilou. Žalobkyně nemá pravdu, domnívá-li se, že splněním obecné části vstupní zkoušky prokázala znalosti požadované zákonem o znalcích. Znalosti z příslušného oboru a odvětví totiž ověřuje až zvláštní část vstupní zkoušky, kterou žalobkyně neabsolvovala (§ 10 odst. 1 zákona o znalcích).
31. Žalobkyně dále v žalobě zdůraznila, že se oceňování nemovitostí aktivně věnuje téměř 9 let, a disponuje tak dostatečnými znalostmi ve stavebnictví. Podmínky odborné způsobilosti podle § 8 odst. 1 zákona o znalcích je však třeba splnit kumulativně. Nesplnění bytí jen jediné z nich vede k zamítnutí žádosti o zápis do seznamu znalců (§ 11 odst. 3 zákona o znalcích *a contrario*). Podle § 8 odst. 5 zákona o znalcích sice žalovaný může splnění některé z podmínek prominout, pokud jsou ostatní podmínky splněny v takové míře, která dává dostatečnou záruku, že znalecká činnost bude vykonávána s odbornou péčí, avšak pouze pokud o to žadatel požádá. Zákon rovněž výslovně uvádí, že *zejména lze prominout nesplnění podmínky podle odstavce 1 písm. a) získáním delší aktivní odborné praxe*. Žalobkyně by tedy o prominutí splnění podmínky musela požádat a tvrdit, že délka její praxe zaručuje, že bude znaleckou činnost vykonávat s odbornou péčí. To neučinila.

K instrukci č. 8/2017

32. Soud nepřisvědčil ani žalobkynině námitce, že správní orgány nezákonně aplikovaly instrukci č. 8/2017. Podle žalobkyně instrukce nemohla založit správní praxi, neboť z rozhodnutí čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3 vyplývá, že ji žalovaný nedodržuje. Proto podle ní žalovaný a ministr pochybili, pokud z instrukce vycházeli při výkladu § 8 odst. 1 písm. a) zákona o znalcích.
33. Jak však správně uvedl ministr v napadeném rozhodnutí a žalovaný ve svém vyjádření, z prvostupňového rozhodnutí, ani ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný nebo ministr tuto instrukci aplikovali. Instrukce byla vydána za účinnosti a k „provedení“ předchozího zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, který podmínku vzdělání neobsahoval, toliko v § 4 odst. 1 písm. e) stanovil, že *znalcem lze jmenovat toho, kdo má mj. potřebné znalosti a zkušenosti z oboru, v němž má jako znalec působit*. Instrukce navíc nezbavovala žalovaného povinnosti v konkrétní věci posoudit, zda žadatel má *potřebné znalosti a zkušenosti*. Jejím účelem bylo jen metodicky sjednotit interpretaci neurčitých právních pojmů (bod 28 rozsudku čj. 2 As 94/2018-54). I v podmínkách současného zákona o znalcích je úkolem správních orgánů vyložit a aplikovat neurčitý právní pojem *vysokoškolské vzdělání odpovídajícího směru zaměřené na daný obor a dané odvětví* podle okolností konkrétní žádosti. Soud již výše uvedl, že správní orgány této své povinnosti dostály.
34. Z části rozhodnutí čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3, kterou žalobkyně citovala, navíc vůbec nevyplývá, že by žalovaný směrnicí nedodržoval, i pokud by byla pravda, že ji v posuzované věci aplikoval. Z citované pasáže totiž jednoznačně vyplývá, že žalovaný v tomto případě alternativně akceptoval též vysokoškolské ekonomické vzdělání v inženýrském (magisterském) studijním programu, pouze pokud žadatel zároveň *prokáže, že je vybaven též vzděláním stavebním, například v podobě středoškolského nebo bakalářského studia*. Žadatel

tedy musel současně, nikoli alternativně prokázat, že získal jak vzdělání ve stavebnictví, tak v ekonomii. To žalobkyně nesplnila. Napadené rozhodnutí je tak i s citovanými závěry rozhodnutí čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3 v souladu.

35. Soud k tomu dodává, že rozhodnutím čj. MSP-32/2023-ODKA-ROZ/3 neprováděl dokazování. Již z citací jeho jednotlivých pasáží v žalobě, které žalobkyně uvedla na podporu své argumentace, totiž plyne, že rozhodnutí není způsobilé potvrdit žalobkyní tvrzenou skutečnost, že žalovaný nedodržuje instrukci č. 8/2017 (k provádění dokazování srov. např. rozsudek NSS z 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS). Navíc jediné rozhodnutí samo o sobě nezakládá ustálenou rozhodovací praxi, která by byla pro žalovaného závazná (usnesení rozšířeného senátu NSS z 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). I pokud by tedy z rozhodnutí plynulo, že žalovaný nedodržuje instrukci, nezaložilo by to žalobkyni legitimní očekávání, na které bys se mohla odvolávat.

K průtahům v řízení

36. Žalobkyně rovněž namítla, že žalovaný postupoval v řízení nezákonně a opakovaně porušil zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť se nevyvaroval zbytečným průtahům a prvostupňové rozhodnutí vydal po více než třech letech od podání žádosti.
37. Soud ve shodě s ministrem žalobkyni přisvědčuje potud, že žalovaný pochybil, nevydal-li rozhodnutí ve lhůtě, kterou předvídá správní řád. Toto pochybení však nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
38. Zákonné lhůty k vydání rozhodnutí jsou totiž pouze lhůtami pořádkovými, jejichž překročení nemá vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Byť samozřejmě platí, že správní orgány by měly dodržovat lhůty k vydání rozhodnutí a překračovat tyto lhůty jen v nezbytně nutných případech (rozsudek NSS z 18. 1. 2018, čj. 1 Azs 397/2017-31). Soudu nejsou známy jakékoli důvody, pro které by pozdní rozhodnutí mělo nějaký konkrétní dopad na zachování žalobkyniných práv. Ostatně ani sama žalobkyně žádný takový důsledek nečinnosti žalovaného ve své žalobě neuvedla. Soud proto uzavírá, že průtahy neměly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (rozsudky NSS z 30. 10. 2003, čj. 6 A 171/2002-41, z 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS, z 3. 7. 2018, čj. 6 Azs 178/2018-24, a z 3. 6. 2020, čj. 10 Azs 374/2019-33).

5. Závěr a náklady řízení

39. Žalobní námitky nejsou důvodné, proto soud žalobu výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému, který byl ve věci plně úspěšný, jejich náhradu nepřiznal. Nevznikly mu totiž žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu